

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Büntető Jogegységi Tanácsa Budapesten, a 2007. év március hó 9., április hó 11. és május hó 21. napján tartott nyilvános ülésen - a legfőbb ügyész helyettesének és a Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettesének indítványa tárgyában - meghozta a következő

j o g e g y s é g i h a t á r o z a t o t :

I. Kábítószerrel visszaélés megvalósulásakor természetes egységet csak az azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások képeznek.

E bűncselekmény tekintetében nem azonos, hanem külön-külön törvényi tényállás: a Büntető Törvénykönyv 282.§-a, 282/A.§-a, 282/B.§ (1) bekezdése, 282/B.§ (2) bekezdése, 282/C.§ (1) bekezdése, 282/C.§ (2) bekezdése.

A kábítószer mennyiségek tiszta hatóanyagának összeszámítására csak e hat tényállás szerinti elkövetéseken belül van lehetőség.

Az említett hat tényállás elkövetéseinek találkozásakor és azok egy eljárásban történő elbírálásakor bűnhalmazat valósul meg, ezért ezekben az esetekben nincs helye a kábítószeres tiszta hatóanyag-mennyiségek összeszámításának.

II. A megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés megvalósulásának és befejezettségének megállapíthatósága szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a megszerzett kábítószer-mennyiségeknek később mi lett a sorsa.

III. A forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés kísérletének megállapíthatóságához - a BK. 155. számú állásfoglalás II/5/a) részében kifejtettekre is figyelemmel - a BH 2002/299. számú eseti döntés tartalmaz iránymutató szempontokat a gyakorlat számára e bűncselekmények befejezettségének és kísérletének elhatárolását illetően is.

IV. A kereskedéssel elkövetés tényállásszerűségének értelmezéséhez - megőrizve a BK. 155. számú állásfoglalás II/5/b.

pontjának elvi tartalmát - a BH 1999/101. számú eseti döntés ad iránymutató szempontokat.

Ezekben elvi éllel kifejtettek szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások. Adás-vételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény.

A kereskedéssel elkövetési fordulatnak - eltérően a forgalomba hozataltól - a kísérleti stádiuma általában kizárt.

I n d o k o l á s

A legfőbb ügyész helyettese és a Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettese - egyaránt a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény [Bsz.] 29. §-a (1) bekezdésének a) pontjának, illetve a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény [Be.] 439. §-a (1) bekezdése a) pontjának második fordulatára hivatkozva - a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény [Btk.] szerinti kábítószerrel visszaélés bűncselekménye kapcsán, az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében, elvi kérdésben jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat meghozatalát indítványozta.

A legfőbb ügyész helyettesének BF.2115/2006. számú indítványa szerint - a Btk. 282. § (1) bekezdése esetében - annak megítélése eltérő, hogy a megszerzett és tartott, de már elfogyasztott kábítószer mennyisége összegezhető-e.

A Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettesének 2007.El.II.JE/B.2/1. számú indítványa szerint pedig annak megítélése eltérő, hogy a forgalomba hozatal céljából megszerzett, és tartott kábítószer esetében a Btk. 282. §-ának (1) bekezdése szerinti bűncselekmény befejezett alakzatát, avagy a Btk. 282/A. §-ának (1) bekezdése szerinti bűncselekmény kísérletét kell-e megállapítani.

A/ A legfőbb ügyész helyettese az - általa felvetett kérdésben - eltérő álláspontok szemléltetésére a következő bírósági határozatokat hozta fel.

1. A Fővárosi Ítéltábla a 2006. március 16. napján meghozott 3.BF.562/2005/30. számú ítéletében - a tényállást kiegészítve - tényként rögzítette, hogy a fogyasztóként megjelölt terheltek

pontosan meg nem állapítható súlyú, fajtájú és hatóanyag tartalmú kábítószerrel szereztek meg fogyasztási céllal, s az egy-egy alkalommal megszerzett kábítószer hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát nem érte el.

A Fővárosi Ítéltábla az érintett terheltekkel szemben a kábítószerrel visszaélés vétsége miatt indított büntetőeljárást - mert annak a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetét is megvalósító terheltek felelősségre vonása szempontjából nem volt jelentősége - megszüntette.

Kifejtette, hogy - miután a törvény különbséget tesz fogyasztói [Btk. 282. § (1) bek.] és forgalmazói [Btk. 282/A. § (1) bek.] típusú elkövetési magatartások között - a kábítószer fogyasztás céljából való és a kereskedés céljából való megszerzése, nem törvényi egységet, hanem halmazatot képez.

A halmazat megállapításakor a táblabíróság, a Legfelsőbb Bíróság 2005. május 24. napján hozott Bf.III.261./2005/6. számú határozatára utalva maga is arra az álláspontra jutott, hogy az anyagi jogi szabályok 2003. március 1. napjától hatályos változása folytán az 5/1998.BJE számú büntető jogegységi határozatban adott iránymutatás a maga egészében már nem követhető, mert természetes egységet csak az azonos törvényi tényálláson belül szabályozott magatartások képezhetnek, míg a külön tényállás alá eső magatartások valóságos anyagi halmazatot képeznek.

A fogyasztással kapcsolatos jogi álláspontját viszont a Fővárosi Ítéltábla a következőkkel indokolta.

A kábítószer fogyasztójának esetében „az egy alkalommal, fogyasztás céljából az elkövető birtokában ténylegesen együtt lévő kábítószer-mennyiség az irányadó a bűncselekmény mennyiség szerinti minősítése szempontjából. Ennek oka az, hogy az egy alkalommal fogyasztás céljára az elkövető birtokában ténylegesen együtt levő kábítószer mennyisége fejezi ki a jogtárgy veszélyeztetettségét, illetve sérelmét, és nem a valójában együtt soha meg nem levő részmennyiségek összességéből adódó mennyiség. Ez ugyanis csupán számtani művelet eredménye; a jogtárgy sérelme pedig csak akkor következik be, ha a sérelmet előidéző mennyiségek egy időben, együtt vannak. Amennyiben az egyes részmennyiségek az elfogyasztással folyamatosan megsemmisülnek, és ezért nem halmozódnak fel, a közegészség fokozott veszélyeztetettsége sem következik be.”

Itt megjegyzendő, hogy - bár erre az ítéletben utalás nincs - az idézett szövegrész a BH 1989/304. számú eseti döntésben szerepel. Ezt az eseti döntést az 5/1998. BJE számú büntető jogegységi határozat nem tartotta fenn. A Fővárosi Ítéltábla tehát a jogegységi határozat 2. pontjával szemben a fentebb megjelölt eseti döntéshez tért vissza, amikor a fogyasztás céljából megszerzett, majd elfogyasztott mennyiségeket nem tartotta összegezhetőnek.

2. Az eltérő példaként felhozott esetekben viszont - az első fokon jogerőre emelkedett ítéletek tényállásából megállapíthatóan - az eljáró bíróságok a jogegységi határozatnak a mennyiségek összegzésére vonatkozó irányutatóit követték; a jogi minősítés, illetve a büntetőjogi felelősségre vonás szempontjából az elfogyasztott, és ezért meg nem lévő mennyiséget is figyelembe vették.

(A Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.B.774/2004/140. számú, 2005. április 14. napján, a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.II.1307/2005/7. számú, 2006. március 23. napján, a Szegedi Városi Bíróság 20.B.650/2005/2. számú, 2005. június 2. napján jogerős határozata.)

B/ A Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettese az általa felvetett elvi kérdésben a gyakorlat megosztottságát a következő bírósági határozatokkal példázta.

1. A Fejér Megyei Bíróság B.54/2005/39. számú ítéletének tényállása szerint az I. rendű terhelt 2003. őszétől kezdve több személynek adott el általa beszerzett kábítószerrel, többnyire extasy tablettát. 2004. március 25. napján az I. rendű terheltet rendőrök igazoltatták, s tőle kereskedés céljából tartott, jelentős mennyiségű kábítószerrel foglaltak le.

A megyei bíróság a cselekményt egységesen jelentős mennyiségre kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettének minősítette [Btk. 282/A.§ (1) és (3) bekezdés].

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2006. október 26. napján meghozott 3.Bf.76/2006/13. számú ítéletében a tényállást annyiban pontosította, hogy az I. rendű terhelt 2003. őszétől 2004. januárig terjedő időben adott el több személynek kábítószerrel; és megváltoztatta a jogi minősítést.

A másodfokú bíróság szerint 2003. év őszétől 2004. januárig az I. rendű terhelt kifejezetten kereskedői magatartást tanúsított, mely külön értékelendő, és csekély mennyiségű kábítószerrel kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségének minősül [Btk. 282/A. § (1) bek. IV. ford. és (6) bek. a) pont].

A 2004. márciusi cselekmény esetében az I. rendű terhelt a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó kábítószerrel kétségtelenül kereskedés céljából szerezte meg, de annak sem átadására, sem értékesítése megkezdésére nem került sor, mert azt tőle lefoglalták.

A Fővárosi Ítéltábla (BH 2003/182. számú eseti döntésre hivatkozó) álláspontja szerint a terhelt e cselekménye - miután a (súlyosabb megítélésű) kereskedésre nézve elkövetési magatartást nem fejtett ki - pusztán azon az alapon, hogy nála a kábítószerrel

megtalálták és tőle lefoglalták, kereskedésként nem, még annak kísérleteként sem értékelhető.

Ezért e cselekmény jelentős mennyiségű kábítószer megszerzésével elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősül [Btk. 282. § (1) bek. III. ford. és (2) bek. d) pont].

A Fővárosi Ítéltábla szerint a kereskedésre irányuló szándéokra figyelemmel a két elkövetési magatartás lényegében egy törvényi tényállásba ütközik, ennek ellenére természetes egységet még az 5/1998. büntető jogegységi határozat értelmében sem képezhettek, mivel időben és térben eltértek egymástól.

A táblabíróság által hivatkozott BH 2003/182. számú eseti döntés a Legfelsőbb Bíróság 2002. június 11. napján hozott Bf.III.1.216/2001/6. számú ítélete. Ebben a Legfelsőbb Bíróság elvi élel azt fejtette ki, hogy pusztán a kábítószer részleges értékesítés céljából való országba behozatala, amennyiben az értékesítés vagy átadás megkezdésére még nem került sor, kísérletként sem valósítja meg a súlyosabb megítélésű, forgalomba hozatallal történő elkövetést.

Ezért (az akkor hatályos Btk. alapján) nem a 282. § (2) bekezdése szerinti kísérlet, hanem a 282. § (1) bekezdésének I. fordulata szerinti bűncselekmény befejezett alakzatának megállapítása a helyénvaló.

2. Az előzőektől eltérő jogértelmezést folytat a Győri Ítéltábla, amit a következő határozatok szemléltetnek.

A Veszprém Megyei Bíróság 5.B.1235/2004/10. számú ítéletének tényállása szerint 2002. április 25. napján a terhelt - egy előre egyeztetett időpontban - más személyeknek történő továbbértékesítés céljával 493 db kábítószer tartalmazó - a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó hatóanyagtartalmú - tablettát vásárolt, amellyel kereskedett, s amit tőle ugyanezen a napon lefoglaltak.

A megyei bíróság e cselekményt jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette [Btk. 282/A. § (1) és (3) bek.].

A másodfokú eljárás során a Győri Fellebbviteli Főügyészség azt a jogi álláspontot képviselte, miszerint a tényállás nem tartalmaz olyan elkövetési magatartást, ami alapján a kereskedés vagy a forgalomba hozatal kísérlete megállapítható lenne; ezért a cselekmény „megszerzésnek” felel meg, a továbbértékesítési célzatot pedig csak a büntetés kiszabásánál lehet figyelembe venni.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2006. szeptember 12. napján meghozott Bf.81/2005/3. számú ítéletében a tényállás e részét annyiban helyesbítette, hogy mellőzte a kereskedésre vonatkozó megállapítást; és megváltoztatta a terhelt e cselekményének jogi minősítését.

Az ügyészi állásponttal szemben pedig kifejtette, hogy a bizonyítékok alapján egyértelmű a terjesztői célzat. Bizonyított, hogy a terhelt a tettenérését megelőző három hónapban visszatérő jelleggel, állandó kapcsolatot tartott a kábítószer beszerzői és értékesítő oldalával is.

Folyamatosan olyan tevékenységet végzett, amely minden elemében kimeríti a terjesztői magatartást, azaz aggálytalanul megállapítható, hogy a 493 db tablettát sem saját célra szerezte. Ehhez képest bizonyított a terjesztői célzat, befejezésre pedig azért nem volt módja a terheltnek, mert tettenérték, ezért cselekménye kísérleti szakban maradt.

Ezért e cselekmény a jelentős mennyiségű kábítószerre forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette kísérletének minősül [Btk. 282/A.§ (1) és (3) bek., Btk. 16. §].

A Győri Ítéltábla szerint bár a fellebbviteli főügyészség helyesen állapította meg, hogy a terhelt megszerezte a kábítószer, azonban ez nem a fogyasztói jellegű megszerzés, nem annak befejezett alakzata, hanem a forgalomba hozatal első tényállási elemének megvalósítása. A terhelt tudattartalma, szándéka forgalmazásra irányult, a megszerzés pedig - szükségképpen - a forgalomba hozatal első mozzanata.

Ugyanezt a jogértelmezést követte a Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 2006. évben hozott Bf.19/2006/6. számú, Bf.45/2005/26. számú, valamint Bf.84/2005/17. számú határozata is.

A legfőbb ügyész - az általa megjelölt elvi kérdés mikénti eldöntését illetően - kifejtette, hogy az 5/1998. BJE számú jogegységi határozat iránymutatása a kábítószer-mennyiségek összegzése tekintetében ma is helytálló. Ehhez képest nem tartotta követendőnek azt az álláspontot, mely szerint az időközben elfogyasztott kábítószer-mennyiségek összegzése, s a cselekménynek az összegzett mennyiség alapulvételével való minősítése kizárt.

A Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettese az indítványában megjelölt elvi kérdés eldöntésére a következő javaslatot tette.

A Btk. 282/A. §-ának (1) bekezdésébe ütköző forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete általában nem állapítható meg pusztán a lefoglalt kábítószer mennyisége, valamint a forgalmazásra irányuló célzat bevallása alapján.

A forgalomba hozatal kísérletének megállapításához az e fogalom alá vonható elkövetési magatartás véghezvitelének megkezdése szükséges.

A forgalmazói magatartás körébe vonható tényállási elem megvalósulásának hiányában a lefoglalt kábítószer mennyisége, a célzatra utaló tények alapján nem a Btk. 282/A. §-a (4) bekezdésének a) pontja szerinti előkészület, hanem a 282. § (1) bekezdése „megszerez” fordulata befejezett büntetési alakzatának megállapítása indokolt.

Ezzel szemben a kábítószerrel visszaélés kereskedéssel elkövetett büntettének megállapíthatóságához figyelembe kell venni, hogy a kereskedés folyamatos jellegű tevékenység, amely rendszeres, ismétlődő adásvételekből tevődik össze.

A kábítószerrel kereskedőnek ismétlődően vásárolnia kell ahhoz, hogy a kábítószerrel tovább tudja értékesíteni. Ehhez képest a kábítószer-kereskedés céljára történő megszerzése (megvétele) önmagában akkor is a kereskedés keretébe illeszkedő elkövetési magatartás, ha ahhoz többletmagatartás nem kapcsolódik.

A kereskedés céljából történő megszerzés tehát (részbeni továbbértékesítés nélkül is) a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette kísérletének megállapítására lehet alkalmas.

A kereskedés természetéből következően azt is vizsgálni indokolt, hogy a kereskedés céljából történő megszerzés (tárolás), a kereskedéssel elkövetett büntett kísérletét vagy befejezett alakzatát valósítja-e meg.

A legfőbb ügyész a Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettesének jogegységi indítványára tett [BF.192/2007. és BF.2115/2006. számú] írásbeli nyilatkozatában a forgalomba hozatal elkövetési magatartását illető javaslattal egyetértett, s továbbra is iránymutatónak tartotta a BK 155. számú állásfoglalás II/5/a) és II/5/b) pontjában foglaltakat, valamint a BH 2003/182. számú eseti döntésben kifejtetteket; ugyanakkor nem osztotta azonban a Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettese által a kereskedés elkövetési magatartás kapcsán kifejtetteket.

Álláspontja szerint ugyanis kábítószernek továbbértékesítés szándékával, kereskedelmi haszon realizálása céljából, vásárlás útján való megszerzése, valamint az így megvásárolt kábítószer további eladását megelőző tartása is a kereskedés fogalmába illeszkedő elkövetési magatartás, ilyenként tehát nem kísérlet, hanem befejezett bűncselekmény.

Az indítványokban hivatkozott határozatok meggyőzően példázták, hogy a felvetett jogkérdéseket a bíróságok eltérően értelmezik, ezért a jogegységi tanács - a Bsz. 29. §-a (1)

bekezdésének a) pontja, illetve a Be. 439. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti okból - az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében elvi kérdésekben jogegységi határozat meghozatalát szükségesnek tartotta.

Ennek érdekében az összefüggő tárgyú indítványokat egyesítette és azok érdemi elbírálása végett - a Be. 442. §-a (3) bekezdése szerint - nyilvános ülést tartott.

A nyilvános ülésen az indítványozók a jogegységi indítványukat fenntartva szólaltak fel és azzal egyezően tettek javaslatot a felvetett elvi kérdések eldöntésére.

Az indítványozók elvi kérdés eldöntésére tett javaslata - az alábbiak szerint - alapos.

A jogegységi tanács megállapítása szerint a legfőbb ügyész által felvetett kérdésben a bírói gyakorlat megosztottsága arra vezethető vissza, hogy a kábítószer fogyasztók esetében a cselekmény minősítése kapcsán egyes bíróságok a változott jogi szabályozás mellett továbbra is követhetőnek tartották az 5/1998. BJE számú jogegységi határozat 2. pontjában foglaltakat, és a mennyiségeket összegezték; míg más bíróságok egy korábbi (az 1999. március 1-je előtt hatályos) szabályozáson alapuló - a BH. 1989. évi 304. számú határozatban kifejtett - elvi állásponthoz tértek vissza és a mennyiségeket nem látták összegezhetőnek.

A Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettese által felvetett kérdésekben viszont a „forgalombahozatal” illetve a „kereskedés” körébe tartozható egyes részcselekmények megítélése, azok elhatárolása okozott gondot, holott a forgalombahozatal mellett a kereskedés már 1993. május 15. napjától büntetendő elkövetési magatartás.

A jogegységi tanács ezért az egyes elvi kérdések eldöntésénél azt vizsgálta, hogy az ítélkezés elvi irányításának eszközei által eddig adott jogértelmezések mennyiben helyállóak; azok a jelenleg hatályos szabályozás mellett mennyiben tekinthetők továbbra is irányadónak.

I. 1. Az 5/1998 BJE számú jogegységi határozat [MK. 1998/112.] számot vetett a természetes egységre vonatkozó jogirodalmi álláspontokkal, és azt az általános érvényű következtetés vonta le, hogy „a természetes egység keretei közé tartozik az adott törvényi tényállás alapesetét kimerítő - bár különböző részcselekmények

által megvalósítható - valamennyi olyan magatartás, amely tényállásszerű, feltéve hogy azokat egy eljárásban bírálják el”.

A megosztott bírói gyakorlat egységesítése érdekében, ebből - a változatlanul - helyes jogértelmezésből kell kiindulni.

a) A jogegységi határozat 1. pontja ezen elvi alapon kimondta, hogy „a kábítószerrel visszaélés akár azonos, akár különböző elkövetési magatartásait megvalósító részcselekmények természetes egységet alkotnak”, míg a 2. pontjában rögzítette, hogy „az azonos vagy különböző kábítószereseknek részmennyiségeit - amelyekre nézve a kábítószerrel visszaélésnek a természetes egység keretébe tartozó részcselekményeit elkövették - összegezni kell, és a bűncselekmény minősítése szempontjából az össz mennyiség az irányadó”.

b) Az 5/1998. BJE számú jogegységi határozat idézett álláspontja lényegében megfelelt a Legfelsőbb Bíróság BK. 155. számú állásfoglalása II/5/e) pontjában kifejtetteknek [BH 1995/6.], amely szerint: „A kábítószerrel visszaélés különböző elkövetési magatartásainak folyamatos megvalósítása (pl.: a kábítószer termesztése vagy előállítása, majd tartása, illetve forgalombahozatala) természetes egység. Ugyancsak természetes egység, ha az elkövető egyidejűleg folyamatosan különböző kábítószeresekre nézve követi el a cselekményét. A különböző kábítószer-mennyiségeket azonban összegezni kell”

2. A 2003. március 1. napján hatályba lépett 2003. évi II. törvény a kábítószerrel visszaélés bűncselekményére vonatkozó korábbi szabályozást gyökeresen átalakította.

A módosítás folytán a Btk. 282-282/C. §-ai tartalmazzák a kábítószerrel visszaélés bűncselekményének törvényi tényállásait, minősített, illetve privilegizált eseteit meghatározó rendelkezéseket.

a) A 2003. évi II. törvény 17-20. §-aihoz fűzött részletes indokolás szerint a jogalkotó:

- külön-külön szabályozza a fogyasztói [Btk. 282. §] és a terjesztői [Btk. 282/A. §] elkövetési magatartásokat,
- elhagyja a „kábítószeres fogyasztó” elkövetési magatartását, ami azonban nem azt jelenti, hogy a kábítószer-fogyasztás ne lenne változatlanul büntetendő cselekmény, mert a „megszerez”, „tart” elkövetési magatartások révén továbbra is büntetendő a fogyasztás és büntethető a kábítószer-fogyasztó;
- fenntartja azt az elvet, hogy a terjesztői magatartások súlyosabban ítélandók meg, mint a fogyasztói magatartások;
- önálló és egységes tényállásban védi a 18. életévét be nem töltött személyeket a kábítószerrel visszaéléssel szemben [Btk. 282/B. §];
- továbbra is fenntartja a kábítószerfüggő személyekre vonatkozó speciális szabályozást [Btk. 282/C. §];

- az egyes tényállásoknál önállóan szabályozza privilegizált esetként, ha a bűncselekményt csekély mennyiségű kábítószerre követik el.

b) A 2003. március 1. napjától és jelenleg is hatályos - a 2003. évi II. törvény 17-20. §-ával megállapított, s a felvetett jogértelmezési kérdésekkel összefüggő - szabályozás a következők szerint épül fel.

A 282. § szerinti törvényi tényállás alá tartozik a kábítószer termesztése, előállítása, megszerzése, tartása, országba behozatala, onnan ki-, és azon átvitele [un. fogyasztói típusú elkövetési magatartások]. Ehhez képest:

- a súlyosabb megítélésű 282/B. § (1) bekezdése szerinti törvényi tényállás alá tartozik, ha a 282. § szerinti elkövetési magatartást 18. életévét betöltött személy, 18. életévét be nem töltött személy felhasználásával valósítja meg;
- az enyhébb megítélésű 282/C. § (1) bekezdése szerinti törvényi tényállás alá tartozik, ha a 282. § szerinti elkövetési magatartást kábítószerfüggő személy valósítja meg.

A 282/A. § szerinti törvényi tényállás alá tartozik a kábítószer kínálása, átadása, forgalombahozatala, az azzal való kereskedés [un. terjesztői típusú elkövetési magatartások]. Ehhez képest:

- a súlyosabb megítélésű 282/B. § (2) bekezdésének a) pontja szerinti törvényi tényállás alá tartozik, ha a 282/A. § szerinti „kínál, átad” elkövetési magatartás kifejtése 18. életévét betöltött személy által, kiskorú személy számára történik, illetve ha ugyanilyen elkövető a „forgalomba hoz, kereskedik” elkövetési magatartását kiskorú személy felhasználásával valósítja meg; míg az ugyanilyen súlyosabb megítélésű 282/B. § (2) bekezdésének b) pontja alá tartozik, ha a 282/A. § szerinti elkövetés magatartás kifejtése meghatározott intézmények területén, illetőleg azok közvetlen környezetében történik; s ez esetben azonban az elkövető bárki (speciális és nem speciális alany is) lehet és közömbös az elkövetés módja is;
- az enyhébb megítélésű 282/C. § (2) bekezdése szerinti törvényi tényállás alá tartozik, ha a 282/A. § szerinti elkövetési magatartást kábítószerfüggő személy valósítja meg.

c) A jogalkotó a kábítószerrel visszaélés elkövetési magatartásainak az említett hat törvényi tényállásba történt szétosztásával - és ezáltal különböző büntetés tétel keret alá vonásával - egyértelmű különbséget tett az elkövetési magatartások társadalomra veszélyessége között. Döntően az elkövetési magatartások eltérő - un. fogyasztói vagy terjesztői - jellege szerint, részint pedig a kiskorú személyek védelme érdekében és az elkövető speciális alanyiségére figyelemmel.

Ennek alapján tekintendő egymástól különálló törvényi tényállásba tartozónak a 282. § (1), a 282/A. § (1), a 282/B. § (1) és a (2), valamint a 282/C. § (1) és a (2) bekezdés szerinti alapesetekben meghatározott elkövetési magatartás (s vele együtt annak az adott alapesetre épített minősített, illetve a privilegizált eset alá vont megvalósulása).

3. A Legfelsőbb Bíróság az A/1. alatt jelzett ügyben is hivatkozott Bfv.III.261/2005/6. számú eseti, majd azt követő, a Legfelsőbb Bíróság Határozatainak Hivatalos Gyűjteményében is közzétett Bfv.I.402/2005/5. számú elvi jellegű határozatában [HGY 1294] már korábban rámutatott arra, hogy az 5/1998.BJE számú jogegységi határozatban adott iránymutatás - tekintettel a 2003. március 1. napján hatályba lépett jogszabályváltozásra - a maga egészében már nem követhető.

Mindkét legfelsőbb bírósági határozat kifejtette, hogy a természetes egység megállapítását indokoltnak tartó 5/1998. BJE. számú jogegységi határozat egy korábban hatályban volt olyan jogi szabályozásra épült, amely egyforma társadalomra veszélyességet tulajdonított a kábítószerrel visszaélés valamennyi (fogyasztói és terjesztői típusú) elkövetési magatartásának, azokat egy törvényi tényállás [Btk. 282. § (1) bek.] alá vonta, és azonos büntetés tétel keretei között rendelte büntetni.

Ez adott lehetőséget annak kimondására, hogy a kábítószerrel visszaélés a különböző - akár fogyasztói, akár forgalmazói típusú - elkövetési magatartások halmozódása esetén is egy bűncselekmény, természetes egység, amely bűncselekmény az azonos, vagy különböző elkövetési magatartásokkal megvalósult részcselekmények alá eső kábítószer-mennyiségek tiszta hatóanyag tartalmának összegzése szerint minősül.

A hatályos szabályozás konstrukciója folytán azonban már nincs törvényi lehetőség, s elméleti alap arra, hogy a kábítószerrel visszaélés bűncselekményének valamennyi lehetséges elkövetési magatartása egymással természetes egységbe olvadjon.

Az új szabályozás szerinti különböző törvényi tényállások - és büntetési tételek - alá eső elkövetési magatartások természetes egységbe „olvasztása” pedig méltánytalan eredménnyel járna a terheltekre nézve.

Természetes egységet csak az azonos törvényi tényálláson belül szabályozott elkövetési magatartások halmozódása teremthet, s ennyiben - azaz az azonos törvényi tényállás alá eső elkövetési magatartások viszonyában összegeződhetnek - a tiszta hatóanyag tartalom alapulvételével a kábítószer mennyiségek.

Ellenben a külön törvényi tényállás alá eső kábítószerrel visszaélés megállapítását megalapozó elkövetési magatartások halmozódása feltétlenül és szükségszerűen valóságos anyagi halmazatot képez.

4. A jogegységi tanács az említett két legfelsőbb bírósági határozatban rögzített, mindenben - s nyilvánvalóan nem csupán az 5/1998. BJE. számú jogegységi határozat, hanem a BK. 155. számú állásfoglalás II/5/e) pontja tekintetében is - helytálló elvi álláspontot tartja követendőnek.

Ez a hatályos szabályozásra tekintettel, a következőket jelenti.

a) Természetes egységet csak az azonos törvényi tényállás alá eső elkövetési magatartások halmozódása, többszöri megvalósulása teremthet.

A kábítószerrel visszaélés bűncselekményének nem azonos, hanem külön-külön törvényi tényállása: a Btk. 282. §-a, 282/A. §-a, 282/B. § (1) bekezdése, 282/B. § (2) bekezdése, 282/C. § (1) bekezdése és 282/C. § (2) bekezdése.

Ennek értelmében azonos törvényi tényállás alá tartozónak az ezeken a törvényi tényállásokon belül szabályozott elkövetési magatartások tekintendők.

Ekként a kábítószerrel visszaélés bűncselekménye esetében természetes egységet csak a 282. §, a 282/A. §, a 282/B. § (1) bekezdés, a 282/B. § (2) bekezdés, a 282/C. § (1) bekezdés vagy a 282/C. § (2) bekezdés szerinti, ugyanazon törvényi tényálláson belül szabályozott elkövetési magatartások halmozódása képez.

A természetes egység szükségszerű, logikus következménye, hogy a részselekményekhez kapcsolódó kábítószer-mennyiségeket - a tiszta hatóanyag-tartalom alapulvételével - összegezni kell, s a bűncselekmény minősítése szempontjából az össz mennyiség az irányadó. [5/1998. BJE. 2. pontja]

b) Ellenben a kábítószerrel visszaélés más-más törvényi tényállása alá eső elkövetési magatartások halmozódása - ha elbírálásukra egy eljárásban kerül sor - feltétlenül és szükségképpen valóságos anyagi halmazatot képez, ebből következően kizárt az egyes elkövetési magatartásokhoz kapcsolódó kábítószer-mennyiségek összegzése is.

Ekként valóságos anyagi halmazatot alkot:

- egymással a 282. §-ba, a 282/A. §-ba, a 282/B. §-ba, és a 282/C. §-ba tartozó elkövetési magatartás, tekintet nélkül a típusára; továbbá
- a 282. §-ba tartozó fogyasztói típusú elkövetési magatartás, a 282/A. § alá eső terjesztői típusú elkövetési magatartással;
- a 282/B. § (1) bekezdésébe tartozó 18. életévét betöltött személy, kiskorú személy felhasználásával, elkövetett fogyasztói típusú magatartása, a 282/B. § (2) bekezdésének a) pontja alá eső - ugyancsak kiskorú személyt érintően megvalósított - terjesztői típusú magatartásával, vagy a bárki által, a 282/B. §

(2) bekezdésének b) pontja szerinti helyszínen megvalósított terjesztői típusú elkövetési magatartással;

- a Btk. 282./C. § (1) bekezdésébe tartozó kábítószerfüggő személy fogyasztói típusú magatartása, a 282/C. § (2) bekezdése alá eső terjesztői típusú magatartásával.

c) Megjegyzendő, hogy a 282/B. § (2) bekezdésének b) pontjába ütköző magatartásnak a 282/B. § (1) bekezdése szerinti elkövetési magatartásokkal alkotott halmazata nyilvánvalóan a fogyasztói és terjesztői típusú magatartások külön-külön, önálló törvényi tényállásban történt szabályozásával magyarázható.

A 282/B. § (2) bekezdésének b) pontjába ütköző elkövetési magatartásnak a 282/A. § szerinti szintén terjesztői típusú magatartásokkal való halmazatban állása (és nem természetes egységbe olvadása) azonban a - jogértelmezéssel fel nem oldható - sajátos szabályozási helyzet következménye.

A jogalkotó ugyanis az egyébként ugyanazon elkövetői kör, egyaránt terjesztői típusú elkövetési magatartása kapcsán az elkövetés helyét nem a 282/A. §-on belüli minősítő körülményként határozta meg, hanem az ilyen elkövetést a 282/B. §-on belül önállóan rendelte büntetni.

II.1.a) A Legfelsőbb Bíróságnak a BH. 1989/304. szám alatt közzétett B.törv.III.362/1989. számú határozata azt fejtette ki, hogy „a kábítószer fogyasztójának esetében az egy alkalommal fogyasztás céljából az elkövető birtokában ténylegesen együtt levő gyógyszer-kábítószer mennyiség az irányadó a kábítószerrel visszaélés bűncselekményének mennyiség szerinti minősítése szempontjából”.

Ennek alapján a Legfelsőbb Bíróság az adott elkövető cselekményét nem az ismétlődő fogyasztások összegzett, hanem az alkalmankénti mennyisége alapján minősítette, és folytatólagosan elkövetettként értékelte.

A határozat szerint e jogértelmezés áll összhangban azzal a jogalkotói akarattal és a szabályozással, amely külön választotta egymástól a kábítószer „áldozatait” és „hasznélvezőit”.

b) Tény, hogy a Btk. akkor (1993. május 14. napjáig) hatályos rendelkezése a kábítószerrel visszaélés valamennyi elkövetési magatartását egy törvényi tényállásban szabályozta, mely a következőképpen épült fel:

A 282. § (1) bekezdése alá tartozott a kábítószer készítése, megszerzése, tartása, forgalombahozatala, az országba behozatala, onnan ki-, azon átvitele; ehhez képest

- a 282. § (2) bekezdése alapján ugyanilyen megítélésű volt, ha az elkövető 18. életévét be nem töltött személynek ad kábítószeret;

- a 282. § (5) bekezdése alapján enyhébb megítélésű volt kábítószer nem forgalomba hozatal céljából, csekély mennyiségre történő készítése megszerzése, tartása.

c) A BH 1989/304. szám alatt közzétett határozat - a meghozatala időpontjában hatályban volt szabályozás mentén - helyesen indult ki abból, hogy a jogalkotó a célzat által egyes elkövetési magatartásoknak eltérő társadalomra veszélyességet tulajdonított.

Célzatos magatartás esetében nyilvánvalóan a kifejtés pillanatában rögzül a mennyiségre vonatkozó szándék. Következésképpen, ha az ilyen elkövetési magatartás ismétlődik, akkor az alkalmankénti mennyiség - és nem pedig az összmennyiség - irányadó a bűncselekmény minősítése szempontjából.

Ezen jogértelmezés - adott joghelyzetre vonatkozó - tartalmával pedig összhangban álló okfejtés volt, hogy ha az egyes részmennyiségek az elfogyasztással folyamatosan megsemmisülnek, és ezért nem halmozódnak fel, akkor a jogtárgy (a közegészség) fokozott veszélyeztetése nem következik be.

2.a) A BH 1989/304. szám alatt közzétett határozatot követően azonban az 1993. évi XVII. törvény 60-61. §-a átalakította a szabályozást.

Ennek eredményeként 1993. május 15. napja és 1999. február 28. napja között a Btk. a kábítószerrel visszaélés valamennyi elkövetési magatartását, bár ugyancsak egy törvényi tényállásban, de már a következő felépítésben szabályozta:

A 282. § (1) bekezdése alá tartozott a kábítószer termesztése, előállítása, megszerzése, tartása, kínálása, átadása, forgalomba hozatala, országba behozatala, onnan ki-, és azon átvitele, vagy azzal kereskedés; ehhez képest

- a 282. § (2) bekezdése alá a minősített eset,
- a 282. § (6) bekezdése alá pedig a privilegizált eset tartozott.

Egyidejűleg a jogalkotó beiktatta az elterelést biztosító 282/A. §-t, s annak egyik esete alá vonta a csekély mennyiségű kábítószer saját használatra történő termesztését, előállítását, megszerzését vagy tartását.

b) Következésképpen e szabályozás már nem tett különbséget a célzat szerint, az csupán az elterelést biztosító rendelkezés része lett; s ezzel összefüggésben állt elő az a helyzet, hogy egyforma lett a társadalomra veszélyessége a kábítószerrel visszaélés valamennyi (fogyasztói és terjesztői típusú) elkövetési magatartásának [LB Bfv.III.261/2005/6., Bfv.I.402/2005/5.].

c) Erre, az 1993. május 15. napja és 1999. február 28. napja között fennálló jogállapotra vonatkozóan adott iránymutatást a BK. 155. számú állásfoglalás és az 5/1998. BJE számú jogegységi

határozat; amikor egyezően kimondta, hogy a kábítószerrel visszaélés elkövetési magatartásainak halmozódása természetes egységet alkot, a részcselekményekhez kapcsolódó részmennyiségeket pedig összegezni kell [BK. 155. áf.II/5/e) pont, 5/1998. BJE 1-2. pont].

Mivel a természetes egység szükségszerűen kizárja a folytatólagosság megállapításának lehetőségét, ezért az 5/1998. BJE számú jogegységi határozat azt is kimondta, hogy - a szabályozási konstrukció megváltozása folytán - a BH. 1989. 304. szám alatt közzétett döntés már nem tekinthető irányadónak; s nem tartotta fenn a BK 155. számú állásfoglalás II/5/e) pontjának azon részét sem, mely szerint egyes elkövetési magatartásoknál (megszerez, átad) nem kizárt a folytatólagosság megállapítása.

3. Kétségtelen, hogy a BH 1989/304. szám alatt közzétett döntés, és az 5/1998. BJE számú határozat más-más jogállapotra vonatkozott, amelyektől gyökeresen eltér a jelenleg hatályos szabályozás.

Ezért a BH 1989/304. számú döntés - adott szabályozásra - kifejtett jogértelmezéséből nem szakítható ki az a rész, mely szerint „ha az egyes részmennyiségek az elfogyasztással folyamatosan megsemmisülnek, és ezért nem halmozódnak fel, akkor a jogtárgy (a közegészség) fokozott veszélyeztetése nem következik be”.

4. Tekintettel arra, hogy a BH 1989/304. szám alatt közzétett döntést - a természetes egységre hivatkozással - elvető 5/1998. BJE számú jogegységi határozat, a 2003. március 1. napjától hatályos szabályozásra figyelemmel, a maga egészében már ugyancsak nem irányadó, a megosztott ítélkezési gyakorlat egységesítése érdekében az alábbiak szerinti jogértelmezés követendő.

a) A természetes egységre vonatkozó - I. pont alatt kifejtett - álláspontból egyenesen következik, hogy a kábítószerrel visszaélés esetében fogalmilag kizárt a folytatólagos egység megállapítása.

A természetes egységbe tartozó részcselekmény esetében szükségszerű következmény a kábítószer-mennyiségek összegzése és a bűncselekmény minősítése szempontjából az összmennyiség az irányadó, s nincs jelentősége annak, hogy az összmennyiség egésze, vagy egy része valamilyen módon már megsemmisült.

b) A Btk. hatályos szabályozása a fogyasztást nem határozza meg elkövetési magatartásként.

Ugyanakkor a kábítószer fogyasztása - amint arra a 2003. évi II. törvény 17. §-ához fűzött miniszteri indokolás 2. pontja utal - továbbra is büntetendő azáltal, hogy szükségképpen feltételezi valamely, a törvény által büntetendő elkövetési magatartás megvalósulását.

Ez tipikusan a megszerzés és tartás elkövetési magatartása, de valójában a fogyasztás - illetve azáltal a kábítószer-megsemmisülés - bekövetkezhet bármely más elkövetési magatartás megvalósulása mellett.

c) Mindebből következően akkor is összegezni kell az azonos vagy különböző kábítószernek a tiszta hatóanyag-tartalom alapulvételével kiszámított részmennyiségeit, ha az elkövető a természetes egységbe tartozó magatartásai kifejtései révén birtokába került kábítószerrel elfogyasztotta.

Ha csak a kábítószer elfogyasztásának tényére van adat, akkor a mennyiség, illetve a részmennyiségek megállapítása a bizonyításra tartozik.

d) A kifejtettek alapján a megszerzés (illetve a kábítószerrel visszaélés bármely más elkövetési magatartásának) megállapíthatósága szempontjából közömbös, hogy utóbb mi lett azon kábítószer-mennyiség sorsa, amelyre nézve a bűncselekményt elkövették.

III. A Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettese által felvetett elvi kérdések kapcsán előre kell bocsátani, hogy a Legfelsőbb Bíróság BK. 155. számú állásfoglalása ma is helytálló tartalmi értelmezést adott a forgalomba hozatal és a kereskedés törvényi fogalmára.

Időközben azonban több olyan iránymutató döntés született, amely további lényeges támpontokat rögzített a forgalomba hozatal és a kereskedés elkövetési magatartása kapcsán.

Ezek összegzéseként, a jogalkalmazás során, alábbi jogértelmezés követendő.

1.a) A BK. 155. számú állásfoglalás II/5/a) pontja szerint kábítószerrel hoz forgalomba az, aki azt - akár ellenérték fejében, akár ingyenesen - több személy részére juttatja.

Az állásfoglalás ennek kapcsán kifejtette, hogy a forgalomba hozatal úgy is történhet, hogy az elkövető csak egy személlyel áll közvetlen kapcsolatban (neki adja át a kábítószerrel), de nem kizárólag azzal a szándékkal, hogy azt a megszerző maga fogyassza el, hanem avégett, hogy másnak vagy másoknak továbbadja.

b) A BH 2002/175. és azt követő BH 2002/199. számú irányadónak tekintendő eseti döntésben a Legfelsőbb Bíróság egyaránt a következőket rögzítette.

A forgalomba hozatal - miként a kereskedés - szükségszerűen együtt jár az átadással, de nem szűkíthető le a tényleges átadásra.

Ez utóbbi jogilag akkor valósul meg, amikor az átadás kizárólag azért történik, hogy a kábítószerrel az átvevő maga fogyassza el.

A forgalomba hozatallal - miként a kereskedéssel is - szükségszerűen együtt járó átadás azonban ezt megelőzően több résztvevőből tevődhet össze [BH. 2002. 299 I., BH 2002/175.].

Hasonlóan a kereskedő ténykedéséhez, akinél viszont a forgalomba hozatali magatartás haszonszerzésre irányul.

Következésképpen a forgalomba hozatal és a kereskedés elhatárolásának alapja a haszonszerzésre törekvés.

Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik.

Ekként forgalomba hozatal, vagyis több személy részére történő hozzáférhetőség biztosítása az is, ha a kábítószer egy személy útján, egyszeri átadással történik [BH 2002. 299 II.; BH 2002/175.].

2.a) A BK. 155. számú állásfoglalásban foglaltak szerint az elkövető forgalomba hozatali szándékára - az eset egyéb körülményei mellett - az átadott kábítószer mennyiségéből is következtetni lehet. A forgalomba hozatal akár ellenérték fejében, akár ingyenesen történhet.

b) A BH 2002/299., és a BH 2002/175. számú eseti döntésekben foglaltak szerint a forgalomba hozatal megkezdéseként értékelendő a forgalmazással összefüggő résztvevő tevékenységek megvalósítása,

A forgalomba hozatal befejezetté pedig akkor válik, ha a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájuthassanak.

3.a) Ha a rendelkezésre álló adatok - így például a lefoglalt kábítószer mennyisége - alapján nem vonható le következtetés az elkövető forgalomba hozatali szándékára, akkor nem a forgalomba hozatallal elkövetett, hanem valamely fogyasztói típusú elkövetési magatartással megvalósuló kábítószerrel visszaélés befejezett bűncselekménye állapítható meg a konkrét lefoglalt mennyiségek szerinti minősítéssel.

A (bármely) fogyasztói típusú elkövetési magatartás befejezett alakzatának megállapítása pedig értelemszerűen kizárja a (bármely) terjesztői típusú elkövetési magatartással megvalósuló bűncselekmény - enyhébb megítélésű - előkészületének megállapítását.

Ha azonban adat van az elkövető forgalomba hozatali szándékára, akkor ez az eset egyéb körülményei mellett következtetési alapot adhat a forgalomba hozatallal elkövetett bűncselekmény megállapítására.

IV. 1. A BK. 155. számú állásfoglalás II/5/b) pontja és ennek nyomán a Legfelsőbb Bíróság Bfv.I.851/2006. számú határozata, valamint a BH 1999/101. szám alatti határozatban közzétett döntés egyaránt rögzítette, hogy a kereskedés rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, amelynek keretei között nem csak az eladó és a vevő, hanem még a rendszeres közvetítők is - mint a kereskedelmi tevékenység közreműködői - tettesként vonhatók felelősségre.

A Legfelsőbb Bíróság Bfv.I.851/2006. számú határozata arra is rámutatott, hogy amennyiben a kábítószer értékesítéseire ellenérték fejében kerül sor, az ilyen tranzakciók szükségszerűen haszonszerzésre törekvő magatartást jelentenek.

2. Mindezek összegzéseként, a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások, folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adás-vételek által valósulnak meg.

Haszonszerzésre irányulnak, és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény.

A 282/A. § törvényi tényállásában, eltérően a forgalomba hozataltól, a kereskedéssel elkövetési fordulatnak a kísérleti stádiuma általában kizárt.

Ehhez képest kábítószernek kereskedés céljára történt megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá. Ezért nem a Btk. 282. hanem a 282/A. §-a szerinti bűncselekmény megállapításának lehet helye.

A (bármely) fogyasztói típusú elkövetési magatartás befejezett alakzatának megállapítása pedig értelemszerűen ilyenkor is kizárja a (bármely) terjesztői típusú elkövetési magatartással megvalósuló bűncselekmény - enyhébb megítélésű - előkészületének megállapítását.

A hatályos törvényi szabályozás konstrukciójából következő jogértelmezés alapján a Legfelsőbb Bíróság nem tartja fenn az 5/1998. számú Büntető Jogegységi Határozat [MK 1998/12.] 1. pontjának azon megállapítását, mely szerint „a kábítószerrel visszaélés akár azonos, akár különböző elkövetési magatartásait megvalósító részcselekmények természetes egységet alkotnak”.

A kifejtettekre figyelemmel nem tekinthető továbbra sem irányadónak a BH 1989/304. szám alatti határozatban közzé tett döntés.

Az 1979. évi 5. tvr. 23. §-ára tekintettel értelemszerűen nem irányadó továbbá a BK. 155. számú állásfoglalás III/1-III/2. pontja sem.

Ekként a Legfelsőbb Bíróság Büntető Jogegységi Tanácsa - a Be. 443. §-ának (1) bekezdése szerint - a Bsz. 29. §-a (1) bekezdésének a), illetve a Be. 439. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében a Be. 443. §-ának (2) bekezdése alapján a jogegységi indítványok helyt adott és a rendelkező rész szerint határozott.

A jogegységi tanács a határozatát - a Bsz. 32. §-ának (4) bekezdése, illetve a Be. 445. §-ának (2) bekezdése alapján - a Magyar Közlönyben közzé teszi.

Budapest, 2007. május 21.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Márki Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Édes Tamás s.k. bíró, Dr. Horváth Ibolya s.k. bíró, Dr. Mészár Róza s. k. bíró.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő